

Lovas István:

A francia sajtót is állami pórázon tartják

2014.11.15. – Magyar Hírlap

Az utóbbi időben rájár a rúd a nyugati sajtó szavahihetőségére. Kezdődött a német könyvpiac szeptemberben megjelent önvallomással, amelyet a Frankfurter Allgemeine Zeitung 17 éven át munkatársaként dolgozó Udo Ulfkotte szerkesztő-tudósító írt. Kíméletlen őszinteséggel leplezte le saját szerepével együtt azt is, hogy kik rángatják dróton a német médiát. A politikusok, a nagytőke és a titkosszolgálat. Ezután robbant az a hír, hogy Kertész Imre Nobel-díjas író nem volt hajlandó diktatúrának hazudni azt, ami Magyarországon van és ezért az interjú nem jelenhetett meg a New York Times-ban, amelynek embere a beszélgetés megjelenése miatt jött Budapestre.

Október 30-án a globális orosz Russia Today (Oroszország Ma, vagy RT, ahogyan ők szeretik nevezni magukat) londoni stúdiójából megindította a külön a briteknek szóló adást. A „szabad” brit sajtó rémületére, amely hol leputyinozta az adót, hol arra szólította fel a nézőket, ne nézzenek orosz propagandát, hol meg egyenesen felszólította a királyság törvényhozóit, ne adjanak az RT UK-nek interjúkat. De elindult a héten Moszkvából a Szputnyik hírgyűjtemény (sputniknews.com), amely 2015-re 30 ország 130 városából igyekszik majd áttörni a nyugati hírmegoldást. A Szputnyik megindításáról a Soros-féle 444.hu is idegesen és – mint ilyenkor szokása – gúnyolódva adott hírt róla.

November 13-án pedig az RT megindította egyszóval csak internetes és korlátozott idejű tévéadását berlini stúdiójából, amelynek este fél nyolckor kezdődő beköszöntő adásában bemutatta, miként álalkodik a német Die Welt tudósítója stúdiójuk előtt és videózik be az ablakon. Amikor kiment az adó akcentus nélküli németet beszélő egyik újságírója és beinvitálta, az rémületten beugrott a rá várakozó kisbuszba, annak berántva aajtáját. Ulfkotte Németország.

A héten hallattam magáról a brit OfCom, az ottani médiahatóság, amely arra figyelmeztette az RT UK-t, hogy bevon-

ja működési engedélyt, ha nem sugároz tárgyilagosan az ukrán-orosz konfliktusról. Az RT válasza, illetve válaszkérdése az OfCom-hoz: nekik tonnányi bizonyítékuk van arra, hogy a BBC elfogultan sugároz tudósításokat ugyanarról a témáról: vajon nem áll szándékukban betiltani a BBC-t? Margarita Szimonjan, az RT hírigazgatója cenzúrázási szándékkal vádolta a médiahatóságot.

Hogy mennyire szükség van a nyugati hírmegoldás áttörésére, annak tökéletesen világossá válik, aki tudja, miket hallgat el a média.

Friss példa. Vajon mi lett volna a nyugati sajtóban, ha Orbán Viktor akár ellenzéki vezetőként annak töredékét mondta volna az Európai Parlament épületében, amit Beppe Grillo, az olasz Ötcsillagos mozgalom alapítója szerdán Brüsszelben? Grillo pártjának van egyébként a legtöbb küldötte az olasz képviselőházban. Az ANSA olasz hírgyűjtemény részletes jelentése alapján így foglalhatjuk össze mondanivalóját:

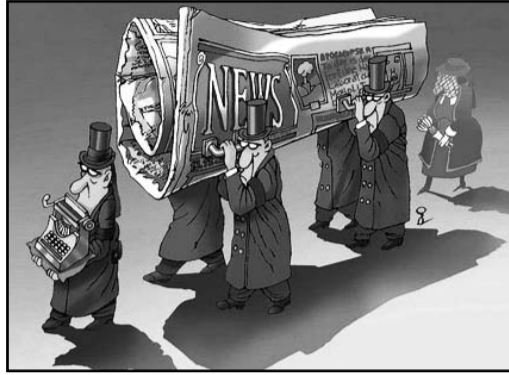
1. Háborúban állunk, de nem az Iszlám Állammal, hanem az Európai Központi Bankkal.

2. Olaszországnak azonnal ki kell lépnie az euróövezetből és ismét bevezetnie saját valutáját. Erről népszavazást kezdeményeznek.

3. Németország Európa legkorruptabb állama, a német újraegyesítés árát „mi és a keletnémetek” állják.

Amikor egy újságíró azzal vetette rá magát, hogy olyan, mint Putyin, Grillo így válaszolt: „Ti, újságírók, rosszabbak vagytok a politikusoknál, és öröm lesz látni, hogy lapjaitok megszűnnek, ti meg állás nélkül maradtok”. Mely mondat visszhangozza azt az örömet, amit Ulfkotte fejezett ki könyve végén a nyomtatott sajtó csökkenő terjesztési adatai láttán, arra biztatva a német olvasókat, ne vásároljanak lapokat. De erről egyetlen hazai médium se számolt be. A német sem. Holott mindkettőnek Brüsszelben tudósítóit vannak. Ha lenne az RT-nek magyar adása, Grillo beszédéről értesülünk. Arról is részletesen, hogy miként égett Varsó több tízezer ellenzéki „nacionalista” tüntetése nyomán.

Az elmúlt hetek eseményeiből épp a francia sajtó maradt ki. Holott a gallok földjén rettegnek az a két hölgy, aki rólunk megírja majd a jövő héten is sabloncikkét, az épp aktuális témáról, kormányuk szája ize szerint. Egyikük Florence LaBruy-

ere, a Kádár-rendszerben a titkosszolgálatoknak jelentgető Várkonyi Tibor (ma: Népszava) barátja, aki a túlélés küszöbére jutott Libération napilapnak ír rólunk minden gyalázatát. A másik Joelle Stolz, a Le Monde LaBruyer-je, csak ő Bécsből veletegi vigyázó szemét a hazai nacionalizmusra, antiszemitizmusra és a dühöngő orbánizmusra.

Hogy mennyire bajban van a francia sajtó, azt egy kivételesen tisztességes, világszerte ismert és számos nyelven kiadott francia havilap, az antiglobalista Le Monde diplomatique szerkesztőségének igazgatója és vezető publicistája festette le a lap októberi számában. Írását a balliberális Libération – Jean-Paul Sartre egykorú lapja – haldoklásával vezette be. Állapotát azzal jellemezte, hogy a hanyatlás és a kóma között lebeg. Miközben a francia elnök, Francois Hollande

szócsovéként működik. Hogy a halált elkerülje, önkormányzati támogatásokkal (!) szervez méregdrága eseményeket, biznisszel kábelszolgáltatókkal és egyéb üzleteken törli a fejét.

Halimi hosszú cikkéből egy nagyon érdekes és lényegbe vágó tényt tudunk meg a francia sajtóról, amelyet nálunk sem vernek nagyobbra. Hogy a francia állam (az adófizetők) lapokat és periodikákat támogat. A francia kormány 2013 óta publikálja is a legtöbb pénzzel támogatott 200 médium listáját. Amelyben Halimi lapja nincs benne. Egy botránylap például évente fél millió eurót kap.

Aki erre azt állítja, hogy az államilag támogatott lapok az államnak fontos kérdésekben szembe mennek a kormánnyal, annak egyszerre kell LaBruyernek, Stoelz-nek és Várkonyi Tibornak lennie.

A Magyar Hírlap 2000. január 5-i számában Hankiss Elemér volt közszolgálati tévéelnök, akit még nem vádoltak jobboldalassággal, kommentálta egy tárgyi tévedésektől hemzseggő, napokkal azelőtt a New York Times-ban Magyarországról megjelent riportot. Az tényként írta le a „revansista lóbogótól” telített Budapestről, hogy a MIEP a kormányzó Fidesz-koalíció része. Hankiss azt írta, az újságíró azért jött bennünket, hogy eleget tegyen párizsi irodafőnöke elvárásának. A szociológus nem tudta, hogy univerzális igazságot mondott a nyugati sajtóról.

Putyin a nyugati eliteknek:

Vége a játéknak

Az angolul beszélő világ nagy része valószínűleg kimaradt Putyin Szocsuban elhangzott legújabb beszédéből, illetve, akik értesültek is róla sem biztos, hogy első hallásra felfogták annak jelentőségét.

A nyugati média mindenestire mindent megtett, hogy ne vegyen róla tudomást, vagy kiforgatva táálja annak tartalmát. Függetlenül attól, hogy ki mit gondol Putyinról (a Nap és a Hold sem a mi véleményünk kedvéért létezik), valószínűleg Churchill 1946. március 5-én elhangzott „Vasfüggöny” beszéde óta a legjelentősebb politikai beszéd hangzott el Szocsuban.

A világ hatalmas változás előtt áll. A jelenlegi, általunk megteremtett világ mesterkéltséggel és rendkívül torzra sikerült. Bár a mostani gazdasági és politikai „világrend” nek elvileg a közös érdekek mentén a világ népeit kellene szolgálnia, ez sajnos közel sincs így.

Vannak olyan klánok, amelyek magukhoz ragadták a hatalmat, és ezt az erőfölényt más országok, népcsoportok kizsákmányolására és leigázására használják.

Alább idézünk Putyin szocsuban elhangzott beszédéből. Az üzenete világos, ugyanis Putyin kijelentette, hogy a játékszabályok mostantól megváltoznak. Az összefoglaló után az eseményről készült videó-felvételt is megnézhetjük

Putyin beszéde közben érdemes figyelni a politikusok arckifejezéseit is.

Putyin kijelentette, hogy a játékszabályok mostantól megváltoznak.

Mostanáig a nemzetközi politikát a következő szabályok szerint játszották:

A politikusok nyilvános kijelentéseket tettek, hogy ezekkel fenntartsák a nemzeti szuverenitás kellemes látszatát, ami kizárólag propaganda célokat szolgált, hiszen nem valós szuverenitásról beszélünk, hanem olyasmiről, aminek semmi köze a nemzetközi politika lényegéhez. Eközben titkos vagy zárt ajtós tárgyalásokon meghozták a valós döntéseket és

megtárgyalták a követendő irányokat.

Korábban Putyin is ezen szabályok szerint játszott, cserébe csupán annyit várt, hogy Oroszországot egyenrangú félként kezeljék. Mivel ilyen irányú reményei szertefoszlottak, bejelentette, hogy a játéknak vége, ezzel végeredményben megszegve a nyugat által felállított tabut, nyíltan, az elit klánok és politikai vezetők feje felett szólva az emberekhez.

Egy orosz blogger, **Chipstone** (<http://chipstone.livejournal.com/1219546.html>), a következők szerint foglalta össze Putyin beszédét:

1. **Oroszország nem játssza tovább ezeket a játékokat és nem folytat titkos, zárt ajtós tárgyalásokat apró-cseprő ügyekben.** Oroszország ezzel szemben készen áll a komoly párbeszédre és megállapodásokra, amennyiben azok a kollektív biztonságot szolgálják, igazságosak és mindkét fél érdekeit figyelembe veszik.

2. **A globális kollektív biztonság valamennyi rendszere romokban hever.** Nincsenek többé nemzetközi biztonsági garanciák, az ezeket elpusztító entitást pedig Egyesült Államoknak hívják.

3. **Az Új Világrend építői elbuktak.** Homokvárak építettek. Az Új Világrend felépülésének kérdése nem csupán Oroszországon múlik, de a döntés nem születhet meg Oroszország nélkül.

4. A társadalmi rend újításait Oroszország konzervatív megközelítéséből kívánja vizsgálni, de nem zárkozik el az ilyen újítások vizsgálatától, hogy kiderüljön, bevezetésük indokolt-e.

5. Oroszország nem szándékozik az Egyesült Államok folyamatosan terjeszkedő „káosz birodalma” által létrehozott zavaros vizekben halászni és új birodalmat sem akar alapítani (ez szükségtelen, Oroszországnak már meglévő területeit kell fejlesztenie). Továbbá Oroszország nem kíván a világ megváltójának szerepébe lépni, ahogyan ezt a múltban tette.

6. Oroszország nem kívánja a saját képére átférférfálni a

világot, de azt sem fogja hagyni, hogy mások az ő képükre próbálják átférférfálni Oroszországot. Oroszország nem fogja elzárni magát a világtól, aki azonban megpróbálja elszigetelni Oroszországot a világtól, az forgószéket arat.

7. Oroszország nem kívánja a káosz terjedését, nem akar, és nem is szándékozik kirobbantani semmilyen háborút, ugyanakkor **úgy látja, hogy egy globális háború kirobbanása ma már szinte elkerülhetetlen**, így erre fel van készülve és a készülődést folytatja. **Oroszország nem akar háborút, de nem is fél tőle.**

8. Oroszország nem kíván aktív szerepet vállalni azok feltartóztatásában, akik még mindig az Új Világrendjüket építik, amíg ezek az erőfeszítések nem sértik Oroszország kulcsfontosságú érdekeit. Oroszország inkább a partvonalról szemléli, amint ezek újabb és újabb sebeket szereznek igyekezetükben, amennyiben azonban bárki megkísérli Oroszországot is bele-rángatni ebbe a folyamatba, figyelmen kívül hagyva annak érdekeit, az meg fogja tanulni, hogy mit jelent a fájdalom.

9. Külső, de még inkább belső politikájában, Oroszország ereje nem az eliten és annak zárt ajtós tárgyalásain, hanem a népen fog nyugodni.

A fenti pontokhoz a következőt muszáj még hozzátenni:

10. Még mindig fennáll a lehetőség egy olyan új világrend felállítása előtt, ami megakadályozhatja a világháború kirobbanását. Ennek az új világrendnek az Egyesült Államok is elkerülhetetlen része lenne, de kizárólag mindenki mással egyező feltételek mellett: a nemzetközi jog és nemzetközi szerződések alapján, mindenféle egyoldalú kezdeményezés nélkül, más nemzetek szuverenitásának abszolút tiszteletben tartása mellett.

(Videó: https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=9F9pQc9PdKo)

**Forrás: komlomeia.wordpress.com
Netextra, kuruc.info**